

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars III. Sub Cælestino papa I. anno CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Quod incorporalis diuinitatis corpus facta sit ipsa caro, habens animam
rationalem: & quod, si ea a sese diuidere voluerimus, procul dubio
labefactabimus rationem dispensationis, quae in Christo ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15241

ANNO CHRISTI 431.

ὅς εἶπε ἄφατο τῆς χιλιῶν ἡμῶν. **Τ**υτέστιν, ὅταν πῶ εἰς αὐτὸν ὁμολογήσωμεν πίστιν, τότε καὶ ἀπάσης ἀμάρτιας ἀποφάινει καθαροὺς, καὶ τῆς ζεχάμων ἀπαμαρτίων ἐλευθεροῖ. πῶ δὲ ἴδεν, ὡς ἐν εἰκόνι * **Ⓜ** ἀνδρακα, ἐνωθέντα μὲν τῆ ἀνθρώπινη **Ⓜ** τῆ θεοῦ λόγον, οὐ μὲν ἀποβέβληκός τ' ἐστὶ ὁ δέσ, * μετὰ σιχάσαντι δὲ μᾶλλον τὸ ληφθέν, ἤ ἡρω ἐνωθέν, εἰς πῶ ἐαυτὸ δόξαυ τε καὶ ἐνέργειαν. ὄντ' γὰρ ἔσπον τὸ πῦρ ὁμιλῆσαι ξύλω, καὶ εἰς δρυκὸς αὐτὸ, κατὰ δρᾶται μὲν αὐτῷ, καὶ ἐκ ἔξιστοι μὲν τῆ ἐξ ξύλον, μεδίστοι δὲ μᾶλλον εἰς πῶ τῆ πυρὸς ὄψιν τε καὶ δυνάμιν, καὶ πᾶν αὐτῷ τὸ ἴδιον ἐνεργάζει, καὶ ὡς ἐν ἡδὴ λελόγισται μετ' αὐτῷ, οὕτω νοήσας καὶ ἐπὶ Χριστοῦ. ἐνωθεὶς γὰρ ἀπορρήτως ἀνθρώπινη θεός, πετήρηκε μὲν αὐτῷ τῆς δ' ὄντ' εἶναι φαιδρῷ * μεμνήκε δὲ καὶ αὐτὸς ὄντ' ἴω. ἐνωθεὶς ἡ ἀπαξ, ὡς εἰς λελόγισται μετ' αὐτῆς, οἰκιοῦμεν **Ⓜ** μὲν τὰ αὐτῆς, ἐμπιήσας δὲ καὶ αὐτὸς αὐτῆ τῆς ἰδίας φύσεως πῶ ἐνέργειαν.

* τῆ δὲ Σπαι,

* μετὰ σιχάσαντι Lat.

Ὅτι τῆς ἀσωμάτου θεότητος σῶμα γέγονεν ἡ σαρκὶ ψυχῶν ἐχουσα λογικῶν. καὶ ὅτι διίσταντες ἀσώδηλων αὐτὰ, πάντῃ τε καὶ πάντως ἀφαλύσομεν τῆς ἐν Χριστῷ νοουμένης οἰκονομίας **Ⓜ** λόγον.

ΕΝ τῷ ἀσματι τῆς ἀσμάτων αὐτῆς ἡμῶν εἰσκειόμεσαι λέγων ὁ κύριος **Ⓜ** ἐγὼ δῦθος τῆς πεδίου, κρίνον **Ⓜ** τῆς κοιλάδων. ὡς περ οὐκ ἡ ὄσμη ἀσμάτων μὲν **Ⓜ** τῆς χημῆς ἔστι, κέχρηται ἡ ὡς περ ἰδίω σῶματι πῶ ἐν ᾧ ἔστι, *Concil. Tom. 6.*

* τῆς, ἡ

quod si labia nostra tetigerit, id est, cum fidem in ipsum confessi fuerimus, tunc nos ab omni peccato puros efficit, & pristinis criminibus liberabit. Ceterum tamquam in imagine licet in carbone conspiceretur unum quidem humanitati Deum Verbum, non tamen abiicisse quod est, sed potius transfomasse assumptam seu unitam naturam, in suam gloriam & operationem. Quemadmodum enim ignis ad lignum accedens, & in id penetrans, comprehendit quidem ipsum, & quamvis a ligni statu ac natura non expellat, tamen speciem illius viresque transmutat, & in eo quidquid sibi proprium est operatur, & cum ipso iam quasi unum aliquid aestimatur: idem intellige & in Christo. Unitus enim ineffabiliter humanitati Deus, servavit quidem ipsam in eo quod est, & ipse permansit quod erat: semel tamen unitus, quasi vnus iam cum ipsa putatur, ea quæ sunt illius, sua faciens; confers autem ei etiam ipse naturæ suæ operationem.

Quod incorporealis diuinitatis corpus facta sit ipsa caro, habens animam rationalem: Et quod, si ea a sese diuidere voluerimus, procul dubio labefactabimus rationem dispensationis, qua in Christo intelligitur.

CAP. X.

IN Cantico canticorum ipse nobis introductus est dicens Dominus [Iesus Christus:] *Ego flos campi, et lilium conuallium.* Quemadmodum ergo odor res quidē est incorporea, habet autem quasi propriū corpus id in quo inest; *Cant. 2.*

tamen vnum ex vtroque intelligitur lilium; sed corrumpitur omnino ratio ipsius, vnius rei discessu (in subiecto enim corpore odor est) ita etiam in Christo intelligemus diuinitatis naturam, & illam excellentissimam maiestatem, vt odorem suauissimum mundo dispergeret, in ipsa humanitate tamquam in subiecto sitam; & id quod incorporale est per naturam, per vnionem dispensatoriam pene dicam factum fuisse corporale, propterea quod voluerit se cognosci per corpus. In eo enim diuina opera est. Igitur id quod incorporale est, tamquam in suo corpore conuenienter intelligi potest, quemadmodum etiam odor in flore subiecto: lilium tamen iam simul vtrumque nominatur, & odor, & flos.

* naturam diffundere propriam & supermundanam excellentiam, vt odorem suauissimum mundo, in ipsa

* opera

Quod est vnito Deo Verbo vere humanitati, inconfuse tamen substantie permanserint.

CAP. XI.

RECTVM est secundum Dei voluntatem sanctum tabernaculum per desertum, & in eo multis modis figurabatur Emmanuel. Ait enim Deus omnipotens ad diuinum Moysen: *Et facies mihi arcam testimonii ex lignis imputribilibus: duorum cubitorum est dimidii longitudinem, est cubiti est dimidii latitudinem, est cubiti est dimidii altitudinem: est inaurabis eam auro puro, extra est intra inaurabis eam.* Sed lignum quidem imputribile, figura est corporis incorrupti, imputribilis enim cedrus:

Exod. 25.

πλω εν εζ αμφωιν νοειται το κριν. καταφθειρει δε παντως επι αυτω λογον λι ενος υποστασης. εν υποκειμενω γδ η οσημη, και εστι σωμα το υποκειμενω, ουτω νοησομεν και επι Χριστου, θεοτικος φυσις πλω ιδιω τε κη υπερκοσμιον υπεροχην διαδραzen τω κοσμω καθαπερ εν υποκειμενω τη ανθρωποτητι, και το ασωματον κατα φυσις, και ενωσιν οικονομικω μονουχη γηραται και ενσωματον δια τω το θελειν επιτηνωσεισθαι δια σωματος. ενηργηκε γδ εν αυτω τα θεοπραπη. εκουω νοουτ αν εικοτως ως εν ιδιω σωματι το ασωματον, καθαπερ αμελει και εν υποκειμενω τω δυοσ της διοσημιας το χρισμα λεγεται δε κριν το σωμαφοτη.

Ου και προς ενωσιν θαλασινω σωνευχουτος τω λογου προς το ανθρωπον, ασυγχετα μεμερηκασιν τα λωωμενα.

ΕΓΗΓΕΡΤΑΙ κη βούλησιν θεου κατα πλω ερημον λι αγια οικωη, και λω εν αυτη πολυδπως μορφουμενω ο Εμμανουηλ. εφη τινω ο τω όλων θεος τω δεασεσω Μαυση. Και ποιησες κιβωτον μαρτυρου εν ξυλων ασηπιων, δυο πηχιων και ημισοις το μηκος, και πηχι και ημισοις το πλατος. ε πηχειος κη ημισοις το υψος. και κατα χρυσωσθς αυτω χρυσω καθαρω, εξωθεν κη εσωθεν χρυσωσθς αυτην. Αλλα το μων ασηπιον ξυλονειη δυ εις τυπον ε αφθαρητου σωματος, ασηπιος γδ η κεδρος.